

PIBR.12/01-001/13

SEKRETARIAT

Departamentu Strategii i Deregulacji

wpłynęło dnia 2013 -04- 03 **Pan Jarosław Gowin**

L.dz. **Minister Sprawiedliwości**

Dotyczy: Zgłoszenie Polskiej Izby Biur Rachunkowych zainteresowania pracami nad projektem ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do toczących się obecnie prac nad projektem ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych i w związku z publikacją projektu w „Wykazie prac legislacyjnych i pozalegisacyjnych” w Biuletynie Informacji Publicznej Rady Ministrów Polska Izba Biur Rachunkowych przesyła, w załączeniu, zgłoszenie zainteresowania pracami nad tym projektem.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Polskiej Izby Biur Rachunkowych

Beata Dziudzik

Załączniki:

1. Zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych
2. Aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Numer KRS: 0000433940,
3. Pełnomocnictwo do reprezentowania Polskiej Izby Biur Rachunkowych w pracach nad projektem ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (dla Sławomira Dziudzika),
4. Pełnomocnictwo do reprezentowania Polskiej Izby Biur Rachunkowych w pracach nad projektem ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (dla Ryszarda Tutko),
5. Potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa

Kopie otrzymuje:

1. Sz. P. Jacek Cichocki – Przewodniczący Komitetu Stałego Rady Ministrów

130402-00402

Polska Izba Biur Rachunkowych

25-553 Kielce, ul. Klonowa 55, tel: +48 22 100 39 10, fax: +48 22 100 39 90

www.pibr.pl, e-mail: biuro@pibr.pl

NIP 9591949656, REGON 260635642, KRS 0000433940

ZGŁOSZENIE		
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Projekt ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych, projekt nr UA22 (zgodnie z wykazem prac legislacyjnych Rady Ministrów, umieszczonym w Biuletynie Informacji Publicznej Rady Ministrów).		
..... (tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko**		
Polska Izba Bior Rachunkowych		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**		
25-553 Kielce, ul. Klonowa 55		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail		
25-553 Kielce, ul. Klonowa 55		biuro@pibr.pl
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Ip.	Imię i nazwisko	Adres
1	Ryszard Tutko	:
2	Sławomir Dziudzik	:
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
Interes – budowanie tożsamości polskich biur rachunkowych oraz podniesienie ich prestiżu, profesjonalizacja i porządkowanie rynku biur rachunkowych. Postulaty – w treści opisu.		
Zgłoszenie dotyczy projektu, z dnia 21 lutego 2013 r., ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (dalej: Projekt). Regulacje zawarte w Projekcie mają zastąpić dotychczasowe uregulowania, m.in., w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 213).		

Polska Izba Biur Rachunkowych (dalej: **PIBR**), jako organizacja samorządu gospodarczego o charakterze branżowym (zawodowym), działając na rzecz środowiska właścicieli biur rachunkowych, zgłasza zainteresowanie uczestnictwem w pracach regulacyjnych w odniesieniu do treści Projektu, w zakresie dotyczącym zmian w ustawie o rachunkowości oraz ustawie o doradztwie podatkowym.

Opis zagadnienia

a) Uprawnienia do prowadzenia biura rachunkowego

Obowiązujące obecnie uregulowania prawne, zawarte w ustawie o rachunkowości, uzależniają wykonywanie czynności w ramach usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych od posiadania certyfikatu księgowego, wydawanego przez Ministra Finansów.

Zgodnie z zapisami wymienionego aktu prawnego certyfikat księgowy mogą uzyskać osoby, które wykazały się odpowiednim wykształceniem oraz udokumentowały posiadanie wymaganego okresu praktyki zawodowej lub osoby, które zdały z wynikiem pozytywnym egzamin sprawdzający kwalifikacje oraz udokumentowały posiadanie wymaganego okresu praktyki zawodowej.

Osoby posiadające certyfikat księgowy, na mocy obowiązujących dotychczas przepisów ustawy o rachunkowości, uprawnione są również do prowadzenia, w imieniu i na rzecz podatników innych, niż księgi rachunkowe, ksiąg podatkowych oraz ewidencji do celów podatkowych.

Ponadto do prowadzenia wszystkich ksiąg podatkowych (w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa) uprawnieni są doradcy podatkowi, którym zarówno ustawa o rachunkowości (art. 76a ust. 4), jak i ustawa o doradztwie podatkowym (art. 42) dodatkowo przyznaje prawo do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych w rozumieniu ustawy o rachunkowości.

Do wymienionych podmiotów, uprawnionych do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz prowadzenia innych ksiąg podatkowych i ewidencji należy dodać przedsiębiorców, którzy – w myśl art. 76a ust. 3 pkt 2 ustawy o rachunkowości – mogą wykonywać te czynności, o ile wykonywane one będą przez osoby uprawnione, czyli te, o których mowa wyżej.

Wszystkie te podmioty czynności usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz innych ksiąg podatkowych i ewidencji prowadzą dotychczas w formie przedsiębiorstw zwanych popularnie (lub przez nich samych) „biurami rachunkowymi”.

Tak więc to nie na „księgowych, wykonujących zawód w ramach outsourcingu” - jak stwierdzają autorzy uzasadnienia Projektu - oddziaływać miałyby zmiany, lecz na podmioty prowadzące (lub zamierzające prowadzić) biura rachunkowe. To oni oczekują, że zapisy ustawy wprowadzą nowe i skuteczne rozwiązania, pozwalające im na spokojne, bezstresowe, prowadzenie swoich biur.

W myśl uzasadnienia do Projektu proponowane zmiany mają na celu, przede wszystkim, umożliwienie zawodowego wykonywania usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz czynności doradztwa podatkowego podmiotom innym, niż podmioty dotychczas uprawnione, tj. osoby posiadające certyfikat księgowy lub doradcy podatkowi, biegli rewidenci, adwokaci i radcowie prawni.

Obowiązujące aktualnie zasady nabywania uprawnień, odnoszące się do kryteriów merytorycznych, zdaniem autorów Projektu, stanowią naturalne ograniczenie dostępu do wykonywania wymienionych czynności (chodzi o specjalistyczne wykształcenie wyższe lub –

alternatywnie - zdanie egzaminu państwowego oraz praktykę zawodową).

Istota zmian w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych przewiduje likwidację procesu wydawania certyfikatu księgowego przez Ministra Finansów. W konsekwencji czynności z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych będzie mogła wykonywać każda osoba, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych i niekaralność za ściśle określony katalog przestępstw, tj. za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo skarbowe oraz za czyn określony w rozdziale 9 ustawy o rachunkowości.

Istota zmian w zakresie czynności doradztwa podatkowego przewiduje „uwolnienie” większości tych czynności, do których prowadzenia dotychczas uprawnieni są doradcy podatkowi. W konsekwencji czynności doradztwa podatkowego (z wyjątkiem reprezentowania podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych) będzie mogła wykonywać każda osoba (podmiot).

Reasumując, wprowadzenie rozwiązań zawartych w Projekcie sprawi, że wykonywanie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz większości czynności doradztwa podatkowego będzie dostępne dla każdego. Konsekwencją zmian będzie, zatem, zwiększenie dostępności tych usług.

b) obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu popełnionych błędów

Uregulowania, zawarte w Projekcie utrzymują obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu popełnionych błędów:

- a) przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych przez przedsiębiorców usługowo prowadzących księgi rachunkowe (nowe brzmienie art. 76h ust. 1 ustawy o rachunkowości),
- b) przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego przez doradców (art. 44 ustawy o doradztwie podatkowym).

Jednocześnie, „uwalniając” spod rygoru posiadania odpowiednich uprawnień większość czynności doradztwa podatkowego, nie nakładają na podmioty wykonujące te czynności żadnych obowiązków w zakresie tego ubezpieczenia.

Ocena propozycji legislacyjnej

Projekt ustawy deregulacyjnej:

1. Znosi konieczność posiadania uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych – wykonywanie czynności usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych nie będzie więc uwarunkowane posiadaniem certyfikatu księgowego,
2. Znosi jakikolwiek nadzór nad czynnościami doradztwa podatkowego, do wykonywania których uprawnione do tej pory są osoby posiadające certyfikat księgowy (czynności, o których mowa w art. 76a ust. 2 ustawy o rachunkowości) – po wejściu w życie ustawy wymienione czynności będzie mógł wykonywać każdy przedsiębiorca.

Oznacza to, że proponowane zmiany w ustawach: o rachunkowości oraz o doradztwie podatkowym pozwolą każdemu przedsiębiorcy prowadzić działalność w formie biura rachunkowego, bez konieczności posiadania jakichkolwiek uprawnień i bez konieczności

zapewnienia nadzoru ze strony osoby posiadającej uprawnienia.

Zmiany, w zakresie dereglamentacji usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, polegają na:

1. Rezygnacji z egzaminu państwowego, na rzecz samoregulacji rynku usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych,
2. Rezygnacji z wymogu posiadania wykształcenia wyższego kierunkowego, bądź wyższego uzupełnionego studiami podyplomowymi z zakresu rachunkowości, na rzecz samoregulacji rynku usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych,
3. Zniesieniu wymogu odbycia praktyki,
4. Rezygnacji z wymogu korzystania z pełni praw publicznych.

Zmiany w zakresie deregulacji zawodu doradcy podatkowego polegają, m.in., na:

1. Uwolnieniu większości czynności doradztwa podatkowego (określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1-3 ustawy o doradztwie podatkowym), dotychczas zastrzeżonych dla doradców i osób posiadających certyfikat księgowy i umożliwieniu wykonywania tych czynności podmiotom nieposiadającym uprawnień doradcy podatkowego, radcy prawnego, adwokata biegłego rewidenta lub uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych,
2. Uwolnieniu objęcia obowiązkiem zawarcia umowy ubezpieczenia OC za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem tych czynności – oznacza to, że usługowe prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów będzie zwolnione z obowiązku ubezpieczenia.

Analiza uzasadnienia Projektu prowadzi do kilku ważnych - zdaniem PIBR - wniosków.

Po pierwsze:

Autorzy uzasadnienia do projektu przekonują, że utrzymanie wysokiego poziomu regulacji dostępu do profesji świadczących usługi dla biznesu nie pomaga w budowaniu konkurencyjności kraju. Zgodnie z rys. 1, obrazującym indeksy konkurencyjności gospodarek (opracowanie Światowego Forum Ekonomicznego) indeks konkurencyjności w Polsce wynosi 4,5. Wartość takiego indeksu w Niemczech to już 5,5. Oznacza to, że niemiecka gospodarka jest na znacznie wyższym poziomie.

Tymczasem z rys. 2 wynika, że poziom regulacji dostępu do grup zawodów związanych z rachunkowością w obu krajach jest identyczny (zarówno w Polsce, jak i w Niemczech oba indeksy są równe i wynoszą 4,0). Trudno więc na tym przykładzie doszukać się zależności w budowaniu konkurencyjności kraju od poziomu regulacji dostępu do zawodów związanych z rachunkowością. Identyczna sytuacja zachodzi przy porównaniu wpływu poziomu regulacji do zawodów na konkurencyjność kraju w przypadku Polski i Anglii, Polski i Szwajcarii, czy Polski i Kanady.

Po drugie:

Po wejściu w życie proponowanej ustawy deregulacyjnej prawdopodobnie nastąpi masowe rozpoczynanie działalności w formie biura rachunkowego. Jednak w niedługim czasie, z dużym prawdopodobieństwem, nastąpi wycofywanie się części osób z tego rynku. Dotyczyć to będzie zarówno tych osób, które zdecydowały się prowadzić biuro na fali ustawy deregulacyjnej, nie mając żadnego merytorycznego przygotowania, jak i tych z długoletnim doświadczeniem w zakresie prowadzenia biura.

Pamiętać należy o tym, że w tym samym czasie, w związku z wejściem w życie ustawy deregulacyjnej, nie wzrośnie liczba przedsiębiorców, potencjalnych klientów biur. Istnieje natomiast duże prawdopodobieństwo, że nastąpi spadek cen świadczonych usług, nie idący w parze ze wzrostem jakości usług.

Przewidywane obniżenie jakości świadczonych usług skutkować będzie rezygnacją klientów z

usług biur rachunkowych, co – z kolei – spowoduje masowe zwalnianie pracowników biur i wzrost bezrobocia.

Jest bardzo prawdopodobne, że po pewnym czasie będziemy mieć do czynienia z redukcją liczby osób usługowo prowadzących księgi do stanu sprzed deregulacji. Jednocześnie mogą wystąpić konsekwencje w postaci spadku jakości usług, deprecjacji zawodu, a także wysokich kosztów społecznych, wynikających ze zwiększonej liczby szkód, w tym wyrządzonych przez osoby nieubezpieczone, czyli szkód nie pokrytych przez ubezpieczycieli.

Po trzecie:

Prawdopodobną konsekwencją deregulacji usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych będzie obniżenie się motywacji podejmowania studiów u osób dziś decydujących się na studia w zakresie rachunkowości. W związku z tym, że każdy będzie mógł usługowo prowadzić księgi młodzi ludzie mogą uznać naukę na uczelniach wyższych za stracony czas. Nasila się i tak już dziś widoczne skutki demografii w szkolnictwie wyższym. Skoro każdy będzie mógł wybierać pomiędzy samodzielną nauką i oszczędnością czasu i pieniędzy, a długotrwałym (wielokrotnie kosztownym) procesem zdobywania wiedzy na uczelniach, należy się spodziewać, że wybierze to pierwsze. Co jednak jest lepsze z punktu widzenia interesu państwa – wykształcone społeczeństwo czy niedouczeni księgowi, mający znaczący wpływ na wielkość odprowadzanych podatków?

Brak w projekcie rozwiązań na rzecz kształcenia ustawicznego i okresowych sprawdzianów kwalifikacji. Przyjmując logikę uzasadnienia projektu nietrudno domyślić się, że jego autorzy uznali, iż wykonywane czynności usługowego prowadzenia ksiąg jest tak proste, że szkoda wydawać pieniądze na kształcenie i okresowe sprawdziany wiedzy, skoro jest to „dęta wiedza”, łatwa do opanowania bez żadnego przygotowania. Autorzy zmian zdają się nie zauważać, że biuro rachunkowe jest podmiotem gwarantującym prawidłowe prowadzenie ksiąg, a w konsekwencji prawidłowe rozliczenie zobowiązań podatkowych.

Po czwarte:

Po wejściu w życie przepisów deregulacyjnych straty dla skarbu państwa, związane z wejściem na rynek biur rachunkowych osób bez niezbędnej wiedzy merytorycznej (teoretycznej i praktycznej) mogą się okazać znaczące. Klienci takich biur nie będą w stanie ocenić poziomu posiadanej przez właścicieli i ich pracowników wiedzy. Nauka na błędach odbędzie się zatem kosztem konsumentów świadczonych przez biura usług – rynkowa weryfikacja „specjalistów” nie nastąpi bowiem natychmiastowo.

Pamiętać należy, że dla zdecydowanej większości przedsiębiorców jedynym gwarantem prawidłowo prowadzonej księgowości jest specjalista w tym zakresie. Dopuszczenie do wykonywania tego rodzaju usług osób, które nie będą miały obowiązku wykazania się wiedzą, jak również doświadczeniem zawodowym, może spowodować napływ na rynek osób przypadkowych, nieświadomych wyzwań, których się podejmują.

Oczekiwanie, że rynek dokona weryfikacji jakości usług, przez co dokona się „samoregulacja” jest oderwaniem od rzeczywistości i świadczy o nieznajomości tego rynku – a taki jest tok rozumowania, zaprezentowany przez autorów uzasadnienia. Świadczy o tym również fakt użycia argumentu, że w przypadku mikroprzedsiębiorstw rynek usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych jest oparty w dużej mierze o „kontrakty relacyjne” - relacje między stronami. Takie twierdzenie nie znajduje żadnego potwierdzenia. Nie dowodzi również tego, że sposób relacji pomiędzy zleceniobiorcą i zleceniodawcą ma jakikolwiek wpływ na weryfikację jakości usług.

Autorzy projektu zdają się zapominać o tym, że rynek usług księgowych w Polsce przetwarza bardzo duże ilości informacji. Głównie w zakresie naliczania należności wobec skarbu państwa. Dopuszczenie do świadczenia usług osób bez należytego przygotowania merytorycznego może spowodować znaczne straty zarówno po stronie skarbu państwa, jak również po stronie obsługiwanych przedsiębiorców.

Autorzy uzasadnienia Projektu kilkakrotnie wspominają o tym, że w wielu krajach UE stosowne certyfikaty wydają renomowane prywatne instytucje czy organizacje zawodowe (w niektórych, nawet, przynależność do takich organizacji jest obowiązkowa). W tej kwestii wypowiedziało się również Ministerstwo Finansów twierdząc, że to organizacje zawodowe powinny przejąć rolę określania i utrzymywania odpowiednich standardów i jakości wykonywania usług księgowych, w tym poprzez poświadczanie posiadanej wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych.

Nic więc nie stoi na przeszkodzie, aby w niedalekiej przyszłości, głęboko zastanowić się nad rolą organizacji zawodowych w tych procesach.

Po piąte:

W związku z utrzymaniem obowiązku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu popełnionych błędów przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych i rezygnacją autorów Projektu z objęcia obowiązkiem takiego ubezpieczenia usług prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz wszelkich ewidencji do celów podatkowych należy przewidzieć dwa scenariusze:

1. Objęcie ubezpieczeniem obowiązkowym osób, które rozpoczną wykonywanie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych bez uprawnień (wymaganych przed deregulacją) będzie niepożądane przez ubezpieczycieli z uwagi na całkowity brak oszacowania ryzyka. Ubezpieczyciele nie będą jednak mogli odmówić zawarcia takiego ubezpieczenia. W konsekwencji może dojść do ustalenia składek na takim poziomie, który okaże się - dla większości zainteresowanych prowadzeniem biura rachunkowego - barierą nie do pokonania, barierą wejścia na rynek. Nastąpi więc sztuczne limitowanie wykonywania usługowego prowadzenia ksiąg.

2. W przypadku ubezpieczeń dobrowolnych, z których ewentualnie korzystać będą mogły osoby prowadzące podatkowe księgi przychodów i rozchodów oraz inne ewidencje do celów podatkowych może okazać się, że ubezpieczyciele nie będą zainteresowani przedstawieniem takiej oferty. Oznacza to, że podmioty świadome ryzyka prowadzonej działalności zostaną, tym samym, pozbawione możliwości zabezpieczenia swoich interesów majątkowych, a także majątkowych interesów swoich klientów.

Nie ulega wątpliwości, że prowadzenie usług, o których tu mowa, przez osoby niemające przygotowania merytorycznego przełoży się na wzrost liczby zgłaszanych roszczeń. Następstwem tego będzie ilość wypłacanych odszkodowań, a w konsekwencji kolejne podwyżki cen ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Po szóste:

Autorzy zmian bardzo pobieżnie potraktowali środowisko właścicieli biur rachunkowych i ich klientów-przedsiębiorców. Z łatwością, bowiem, daje się zauważyć brak konsekwencji autorów zmian, przejawiający się w tym, że proponują deregulację usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych pisząc jednocześnie w uzasadnieniu: „*Wśród kryteriów, jakie powinny być brane przy klasyfikacji grup zawodowych, w odniesieniu do których należy stosować zbieżne kryteria, należy przede wszystkim wymienić: (...) c) rola danego zawodu w*

zapewnianiu bezpieczeństwa lub porządku publicznego, osobistego i bezpieczeństwa obrotu prawnego, d) konieczność zapewnienia minimum kompetencji dla rozpoczęcia świadczenia usług określonego rodzaju.”.

Tymczasem właściciele biur rachunkowych są jednym z ogniw bezpieczeństwa obrotu prawnego – świadczą o tym, chociażby, obowiązki właścicieli biur rachunkowych wynikające z ustawy z dnia 16 listopada 2000 r o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. To, że podmioty prowadzące działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zostały, w tej ustawie, wymienione wśród innych „instytucji zobowiązanych” nie jest przypadkiem – jest dowodem na rolę tych podmiotów w bezpieczeństwie obrotu prawnego i finansowego.

Po siódme:

Nietrafnym argumentem, użytym w uzasadnieniu Projektu, jest twierdzenie jego autorów, że „(...) osoby, rezygnujące z ubiegania się o prawo do wykonywania zawodów regulowanych w sposób nieefektywny zwiększają liczbę osób wykonujących zawody nie objęte regulacją”. Autorzy uzasadnienia przytaczają, w tym momencie, dane dotyczące innych krajów. Tymczasem z obserwacji członków PIBR wynikają wręcz odwrotne wnioski: nie dość, że potencjalni kandydaci na właścicieli biur rachunkowych (certyfikat księgowy) przystępują do egzaminu wielokrotnie, to również nie „uciekają” do innych zawodów - szukają oni, bowiem, pracy w istniejących biurach lub podejmują naukę, której ukończenie pozwala im na ubieganie się o uzyskanie certyfikatu księgowego bez egzaminu,

Reasumując:

Zdaniem Polskiej Izby Biur Rachunkowych nie ma merytorycznych przesłanek, które przemawiałyby za wejściem w życie proponowanej ustawy w takim kształcie, jaki zaproponowany został przez autorów projektu. Dereglamentacja, w proponowanym kształcie, sprowadzi rangę biur rachunkowych do najniższej wyobraźalnego poziomu. Bez wątplenia nie poprawi sytuacji na rynku, a nawet ją pogorszy. Tam, gdzie jest dużo i łatwo, króluje taniość i bylejakość. Może to nawet przynieść odwrotny, niż zamierzony skutek - doprowadzić do likwidacji solidnych dotychczas biur rachunkowych, zatrudniających wiele osób, troszczących się o prawidłową realizację interesu publicznego oraz interesu skarbu państwa.

Zaproponowane, w Projekcie, rozwiązania uważamy za nieuzasadnione, nieprzemysłane, szkodliwe społecznie i niemożliwe do zaakceptowania.

Proponowane rozwiązania

Polska Izba Biur Rachunkowych proponuje następujące rozwiązania:

1. Rezygnacja z dereglamentacji usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych (poprzez usunięcie z Projektu zapisu art. 2),
2. Rezygnacja z niektórych rozwiązań w zakresie deregulacji zawodu doradcy podatkowego, a dotyczących uwolnienia czynności doradztwa podatkowego, poprzez: - usunięcie z Projektu przepisów art. 3 pkt 1) lit. b), w następstwie czego wszystkie czynności doradztwa podatkowego będą w dalszym ciągu zastrzeżone wyłącznie dla podmiotów uprawnionych, - zmianę brzmienia art. 3 pkt 1) lit. a) Projektu na brzmienie: „2) prowadzenie w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów ksiąg podatkowych w rozumieniu art. 3 pkt. 4)

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie.”,

- wykreślenie z Projektu przepisów art. 3 pkt 2), co oznacza powrót do dotychczasowego brzmienia art. 3 ustawy o doradztwie podatkowym i jednocześnie wynika z wcześniejszych propozycji rozwiązań,
- wykreślenie z Projektu art. 3 pkt 3), w wyniku czego brzmienie art. 4 ustawy o doradztwie podatkowym pozostanie w dotychczasowym brzmieniu,
- wykreślenie z Projektu art. 3 pkt 5), w wyniku czego brzmienie art. 15 ustawy o doradztwie podatkowym pozostanie w dotychczasowym brzmieniu,
- wykreślenie z Projektu art. 3 pkt 14) oraz 15, w wyniku czego brzmienie art. 81 ustawy o doradztwie podatkowym pozostanie w dotychczasowym brzmieniu.

Realizacja powyższych propozycji powinna być wstępem do zdecydowanie szerszego zastanowienia się (w najbliższej przyszłości) nad sytuacją polskich biur rachunkowych. Połowiczne rozwiązania, zaproponowane w Projekcie, są „chowaniem głowy w piasek” i mogą spowodować w przyszłości znaczne koszty funkcjonowania państwa.

PIBR stoi na stanowisku, że należy natychmiast rozpocząć prace nad przeprowadzeniem systemowej deregulacji, obejmującej dogłębną analizę jej oddziaływania na środowisko biur rachunkowych, na ich klientów oraz na koszty funkcjonowania państwa. Nie można tu, bowiem, pominąć tematyki kosztów związanych z przygotowaniem, uchwalaniem i wdrażaniem okresowych nowelizacji aktów prawnych, regulujących rynek biur rachunkowych.

Wydaje się być naturalną konsekwencją systemowej deregulacji opracowanie *ustawy o biurach rachunkowych* zawierającej kompleksowe rozwiązania dotyczące środowiska biur rachunkowych (w tym, w rozumieniu tej ustawy, deregulację usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz zawodu doradcy podatkowego). Niedopuszczalne jest, aby zapisy dotyczące usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zawarte były w ustawie o rachunkowości – istniejące dotychczas unormowania w tym zakresie muszą zostać usunięte.

Zdaniem PIBR przeprowadzenie systemowej deregulacji (o której mowa wyżej), oddziałującej na środowisko biur rachunkowych, powinno obejmować:

1. rozszerzenie i pogłębienie etapu pre-legislacyjnego (polegającego, m.in., na przeprowadzeniu konsultacji społecznych, począwszy od najwcześniejszego poziomu procesu legislacyjnego),
2. powołanie komitetu doradczego, złożonego z przedstawicieli interesariuszy (w skład którego wchodziłoby, m.in., przedstawiciele ministerstw, przedstawiciele samorządu gospodarczego, reprezentującego środowisko biur rachunkowych, przedsiębiorcy prowadzący biura rachunkowe),
3. prowadzenie, na każdym etapie, konsultacji międzyresortowych,
4. wprowadzenie Zielonej księgi, jako dokumentu konsultacyjnego, publikowanego przed podjęciem decyzji o deregulacji,

Polska Izba Biur rachunkowych wyraża przekonanie, że przedstawione wnioski i proponowane rozwiązania przyczynią się do definitywnego uregulowania rynku biur rachunkowych. Ich realizacja leży bowiem – zdaniem PIBR – w interesie wszystkich uczestników tego rynku – właścicieli biur, przedsiębiorców, będących klientami tych biur oraz skarbu państwa.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, Numer KRS: 0000433940	
2	Pełnomocnictwo do reprezentowania Polskiej Izby Biur Rachunkowych w pracach nad projektem ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Ryszard Tutko)	
3	Pełnomocnictwo do reprezentowania Polskiej Izby Biur Rachunkowych w pracach nad projektem ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Sławomir Dziudzik)	
4	Potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa	
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
Nie dotyczy		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Ryszard Tutko	25 marca 2013 r.	
Sławomir Dziudzik	25 marca 2013 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		 (podpis)
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		 (podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.